

Savez bačkih Bunjevaca održao je u petak, 9. februara, konferenciju za novinare. Saopštenje sa konferencije prenosimo u celosti:

Pozivam gospodina Bačića, predsednika HNV, i gospodina Žigmanova predsednika DSHV, da podrže inicijativu da se Naredba iz 1945. proglašeni ništavnom, i da se tako jednom za svagda otklone sve nesuglasice i nesporazumi, i da se otvore putevi saradnje ubuduće.

Zahtev da se konstatuje da je naredba GNOOV iz 1945-te akt nasilne asimilacije i da je kao takav ništavan, podneo je Skupštini APV, Bunjevački nacionalni savet na inicijativu SBB. Nakon

toga održan je naučni skup pod pokroviteljstvom Pokrajinskog sekretarijata za kulturu, a u organizaciji Muzeja Vojvodine. U novembru izdat je Zbornik sa ovog skupa. To je učinjeno kao priprema za razmatranje podnetog zahteva Skupštini Vojvodine. Na ovaj simpozijum predstavnici Hrvata su pozvani, nisu se odazvali. U ponedjeljak, 29. Januara, predsednicu BNS primio je predsednik Pokrajinske vlade gospodin Igor Mirović, i tom prilikom izrazio podršku inicijativi Nacionalnog saveta. To su činjenice, i to je jedan normalan postupak u nečemu što je od strateškog interesa za bunjevačku zajednicu, ali i za sve druge sa kojim zajedno živimo i sa kojima želimo dobru saradnju.

Zašto je to za nas važno? Zato što se ovaj akt i danas indirektno primenjuje u realnom životu. Ne primenjuje ga država Srbija, na tom aktu ne insistira ni država Hrvatska ni Hrvati, međutim, na posledicama tog akta, na jedan perfidan način, grade svoju poziciju i danas, uglavnom oni koji su poreklom Bunjevci, a svojom voljom izjašnjavaju se kao Hrvati, ili kako bi u žargonu rekli - pohrvaćeni Bunjevci, ili kako oni sebe nazivaju "bunjevački Hrvati". Oni danas čine deo hrvatske nacionalne manjine u Srbiji, ali se ne mire sa činjenicom da veliki deo Bunjevaca ne prihvata takav status. Gotovo sve tenzije koje nastaju u vezi sa statusom Bunjevaca i Hrvata u Srbiji, polaze od toga da je deo Bunjevaca koji je prihvatio hrvatstvo iz njima znanih razloga, ne žele da private i činjenicu da su Bunjevci danas priznat autohton narod u Republici Srbiji. Njihova je očigledna želja da se ta sramna Naredba i danas primenjuje. Zato ta naredba mora biti ocenjena aktom nasilne asimilacije i zvanično proglašena ništavnom.

Dok Pokrajinska vlada nije dala podršku i dok inicijativa nije ušla u skupštinsku proceduru podsmevali su se inicijativi, a onda su nakon sto je podrška Pokrajinske vlade javno saopštena, do te mere odjednom postali zabrinuti, da svim silama insistiraju da je to tema koja narušava odnose dve države, da postoji nekakav "identitetski spor" i da to treba bude tema na susretu Predsednika Srbije i Predsednice Hrvatske, kada bude reči o položaju manjina. Da nije žalosno, bilo bi smešno.

Da budemo potpuno jasni:

Ne postoji nikakav identitetski spor između Srbije i Hrvatske. Svako u Srbiji ima pravo da se slobodno izjasni o svojoj nacionalnoj pripadnosti. Postoji hrvatska manjina u Srbiji koju predstavlja HNV, i postoji bunjevačka manjina u Srbiji koju predstavlja BNS.

Ne postoji nikakvo tzv. „Bunjevačko pitanje“ u odnosima dve države. To što bunjevačka manjina traži da ostvaruje svoja prava u Republici Srbiji, u svojoj matičnoj državi, ni na koji način ne

ugrožava odnose dve države, jer ne zadire u prava hrvatske manjine i ne narušava prava hrvatske manjine u Srbiji.

Ja sam Bunjevac, nisam Hrvat, i ne pripadam hrvatskoj manjini u Srbiji. Pri tome poštujem prava svakog građanina da se izjasni o svojoj nacionalnoj pripadnosti po svojoj volji i osećanju, pa tako i onih koji su se izjasnili da pripadaju hrvatskoj manjini, bez obzira na njihovo poreklo ili raniji status.

Jedini način da se stavi tačka na nesporazume i otklone sve dileme, jeste da se konstatuju istorijske činjenice i da se na bazi realnih odnosa uz poštovanje ljudskih i manjinskih prava, grade novi odnosi – odnosi saradnje i zajedničkog prosperiteta.

Zato, ne odustajemo od zahteva da se na Skupštini APV, Naredba iz 1945. proglasi aktom nasilne asimilacije i da se kao takva proglasi ništavnom.